

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 8. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krone, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

Karol Havliček Borovski.

(Aforizmi.)

Pravi rodoljub in prijatelj svobode stremi vsikdar za stavljenim si ciljem, in ker mu je na istiniti svobodi in občem blagru mnogo več ležeče, kakor na lastni puhli slavi, posveti svoje moči pred vsem občenemu prospehu ne ozira se na to, da ga morda mnogokateri kratkovidnež zasramuje.

Zmagati moremo samo z duševno močjo, npravnostjo in trdnim značajem.

Če hočemo dvigniti narod slovanski, ako hočemo obdržati in povečati svoj vpliv v Avstriji, moramo skrbeti pred vsem za dovoljni naraščaj inteligence in za temeljito njeno naobrazbo kakor tudi celega naroda, kajti razum in duševna premoč mora končno povsod zmagati.

Nadalje je neobhodno potrebno, da zastavimo svoje sile v dosego stavljenih si ciljev po enotnem načrtu, kajti razcepljene moči posameznikov ne dosežejo nikdar toliko, kakor skupen organiziran nastop.

V to svrhu je neizogibno potreben nekakšen političen odsek, ki bi, od vesoljnega naroda spoznan za voditelja, vodil vse naše politično narodno delovanje.

* * *

Nikdar se nisem mogel ponižati do tako nizkotnega naziranja o svojem narodu, da bi pričakoval njegovo lepšo bodočnost od protekcije kakšne vlade ali kakšnega dvora.

Celo posameznik, ki išče svojo rešitev v protekciji, se mi zdi malovreden, tembolj narod, ki mora vsikdar ustvariti iz sebe to, kar hoče sam.

* * *

Svet je neprestan boj, sila se meri z silo, razum z razumom, narod z narodom; slabši služi modrejšem in kdor misli, da nastane med narodi že sedaj pobratimstvo, je sanjač, ki se ni naučil prav nič zgodovine in ki s svojo nepraktično teorijo škoduje lastnemu narodu, tujemu pa pomaga.

Ne zanašajmo se v ničemur na druge, storimo si vse sami,

Česar si ne pripravimo sami, tega ne bomo nikdar imeli.

* * *

Vsestransko naobražen narod si ne pusti delati krivice od posameznikov, kje pa bi se našla na celem svetu moč, ki bi tlačnila ves narod proti njegovi volji?

Če se ta ali oni narod zatira, godi se to vedno po lastni njegovi krivdi, ker se da neizobraženi del njegov, ki ne ve, kaj je njemu v korist in kaj v škodo, zlorablja sebi na kvar in v zatiranje celega naroda.

Radi tega je po mojem mnenju samo vsestranska izobrazba naroda edino pravo in glavno sredstvo, s katero se doseže trajna svoboda in pravica, vse ostale poti ne vedejo sigurno k cilju.

Izobraženec ne veruje nikomur na prazno besedo, ampak vse presodi ter se ravna po tem, kar spozna za najboljšo. Zato se tudi poštenost vsake politične stranke pozna najbolj po tem, kako skrbi za pravo izobrazbo naroda: Poštena politična stranka mora biti prepričana, da bode tem silnejša, čim izobraženejši bode narod.

Vsak izobraženec namreč ima razsodnost, da loči resnico od laži, pravico od krivice ter se ne da od drugih zapeljati.

Glavno pravilo pri vseh političnih dejanjih mora biti: mirno, hladno, brez vsestrasti prevdariti.

Razburjenje je dober pomočnik, orodje za izvedbo vsake važnejše stvari, ampak vedno je nesreča tam, kjer hoče voditi.

Slučajev je dovolj; strast, navdušenje daje sicer silo in vstrajnost, ampak slepi ter podleže hladnemu prevdanku, ki vidi in porabi različna, od strasti neopažena sredstva.

Stalnost, vstrajnost in politična neustrašenost so lastnosti, ki jih mora imeti narod, če hoče utrditi svoja prava in svobodo.

Možje neomajnih političnih principov, katerim se ne izneverijo nikdar, morajo ob času pretirane politične bujnosti pomiriti prenapete duhove, v dobah politične potrnosti in brezupnosti pa dvigniti krepko svoj glas proti škodljivcem in neprijateljem svobode.

V politiki mora vsakdo najprej sam s sabo in svojo vestjo biti edin in prepričan, da ne zahteva nič krivičnega, za domovino škodljivega.

Samo npraven in izobražen narod more imeti svobodo in z njo spojeno dobro vlado.

To je pred vsem vpoštevanja vredna resnica, katere nas nči zgodovina.

Neizobražen narod in če bi celizkrvavel vsled samih revolucij, ne doseže svobode in pravice, ampak se ga kmalu zopet oslepari in vtlačani.

Nravno propadel narod pa si plete, če bi tudi bil še tako izobražen, s svojo pokvarjenostjo bič absolutizma.

Domače in druge vesti.

— „Šoštanjka narodna godba“ je priredila na binkoštni pondeljek popoldne velik koncert v prostorih hotela „Avstrija“. Ta godba se je šele ustanovila začetkom tega leta, a marljivi in nadarjeni kapelnik, g. Majzelj, ki je služil prej pri vojaški godbi 87. pešpolka, jo je z neutrudno požrtvovalnostjo dvignil do sedanje popolnosti. Vsled tega zasluži polno priznanje, in včerajšnji koncert je pokazal, kaj vse se da doseči z dobro voljo. Godba šteje sedaj 22 mož, na koncertu jih je igralo 18, ker so drugi odsotni ali bili drugače zadržani. Moralni uspeh je bil popoln, ker je bilo igranje dovršeno, in so prišli posamezni instrumenti do popolne veljave. Pod utisom izborne zabave se je navdušilo občinstvo, katero je zasedlo glavno dvorano in stranske prostore do zadnjega kota. Šoštanjčani so videli, da niso osamljeni v svojem narodnem boju, temveč da bijejo zanje sorodna bratska srca. K njim v poset so prihiteli narodnjaki iz cele Savinjske in Šaleške doline, Slovenjgradca, Maribora, Sevnice, Šmarja, Ormoža in še bolj oddaljenih krajev. Posebno je veselilo Šoštanjčane, da so videli v svojem krogu tako lepo število narodnih Celjanov — bilo jih je nad trideset — ki so prišli izražati svojim sobojevnikom iskrene pozdrave v znak simpatije in prijateljstva. G. notar Kolšek je pozdravil goste z navdušenim govorom, v katerem je posebno povdarjal, da stoji slovenski Šoštanj trdno kot granit kljub viharju, kljub navalu ger-

manskega zmaja. Za njim se je oglasil g. Ivan Rebek, slovenski obrtnik iz Celja. S priznanim svojim govorniškim darem, z močjo prepričevalnih besed je znal zanesti občinstvo v ekstazo navdušenja. Povdarjal je zlasti, da nastopa velik preobrat v družabnem življenju. Industrija, obrtni stan nastopa zmagovito in zaseda svoje mesto. Industrija ima bodočnost, zato je treba, da se združita pri nas gospod in delavec, akademik in obrtnik. Slednjič je izražal željo, da se osnuje v Šoštanju „Sokol“, ki bo delal na to, da se razširi narodna ideja v najširše ljudske vrste. Orkan pritrjevanja je zagromel po tem govoru, in vesela, ponosna zavest, da prodira slovenska misel na vse strani, nas je navdajala z nado na lepše dni. Morali smo se prekmalu posloviti od vrlih Šoštanjčanov. Na svidenje po zmagi!

— Vransko. V nedeljo, dne 4. t. m., je praznovala naša požarna bramba, katero je ustanovil rajni Gabršek s pomočjo odličnih domačinov, dvajsetletnico svojega obstanka. Veselica se je obnesla sijajno, ker so nas počastila bratska brambovska društva s svojim pohodom. Bilo jih je kakih 250 slovenskih gasilcev iz cele Savinjske doline, ki so prikorakeli, na čelu jim župan, g. Širca iz Žalca. Bil je lep pogled na te vrlo disciplinirane korenjake, ki so pod slovenskim poveljstvom tako čvrsto in zavestno stopali med našimi vrstami. Vsakdo nas se je prepričal, da je slovenski poveljni jezik mnogo lepši, krepkejši in zato izdatnejši od nemškega. Da se je veselica v tako lepem redu izvršila, gre čast in priznanje našemu načelniku g. Kladniku, ki se je pokazal vrlega moža, kateremu gre vse spoštovanje. Le njegovemu odličnemu, zavednemu nastopu je pripisati, da je bila slavnost naše požarne brambe narodna slavnost v pravem pomenu besede, ki ostane eminentnega pomena za naš narodni razvoj. Vihar, ki je zahrul zadnji čas nad našim društvom, je precej razburkal javno mnenje, a ta slavnost je zopet sčistila ozračje. Gosp. Širca je s svojim govorom nastopil ponosno in prepričevalno, in smemo se nadejati, da bo vranska požarna bramba v najkrajšem času naš ponos in v vzgled drugim društvom. Zato pa ne smemo samo razdirati, samo vzbujači prepira, ampak graditi! Obsojati je lahko, zidati je težko! Kdor ima dobro voljo, naj vstopi v naš krog, in tu naj pokaže za dejanjem, kaj hoče, kaj more! Dobro nam došel, a z netenjem nesloge in zdražbami naj nam prizanese. V imenu slovenske besede in misli, katere gojiteljica naj bi bila požarna bramba, ji kličemo prisrčen: Naj živi, naj raste, naj se razcvita!

— Naše narodne prireditve, sijajno uspele, dokazujejo dovolj, da celjski in sploh štajerski Slovenci stopamo resno na delo. S političnimi shodi in veselicami moramo vzdramiti tlečo iskro narodne zavesti ter skrbeti za to, da ne ugasne, temveč se razplameni v svetel žar ljubezni do slovenske domovine. V ta namen so priredili žalski Slovenci svoj krasno uspeli „Tabor“, ki ne da miru celjskim politikom. Uspehov mu ne morejo vzeti, zato skušajo ga osmešiti z lažmi in otročjim zavijanjem. To nas ne boli, zato radi privoščimo raznim žurnalističnim param to veselje. Ravnotako pišejo o zadnjem Velikem koncertu v celjskem „Narodnem domu“. Vse te zabavljice, repenčenje „D. Wacht“, katero so včasih nazivali z blagoglasnim imenom „celjska žaba“, nas ne vznemirjajo niti najmanj. Ta veselica bo prinesla „Dijaški kuhinji“ najmanj 500 kron čistega dobička, zato bi bil vsak odgovor na vahtarično pisarjenje odveč. Pustite pse, naj lajajo...

— **Jour fix.** Pevski zbor „Celjskega pevskega društva“ priredi v soboto, dne 17. t. m. ob 8. uri zvečer svojemu pevovodju gospodu dr. Schwabu častni večer ter mu izroči ob tej priliki v izraz svoje hvaležnosti za njegov trud skromno darilo. Udeleži se tega večera ves pevski zbor ter zapoje več moških in mešanih zborov; sodeluje godba. Slavno občinstvo celjsko prosimo, da se udeleži tega častnega večera polnoštevilno!

— **Ogenj v Celju.** V soboto ponoči ob dveh je začelo goreti v delavnici črevljarja, Ign. Gobeca, na graški cesti šte. 27. Vkljub rani uri je takoj prihitela na mesto nesreče požarna bramba, in nabralo se je mnogo občinstva. Nudil se jim je pretresljiv prizor: Iz vseh razpoklin je prasketal plamen in tudi okna sosedne mesarije Zöchlingove so žarela v krvavem žaru. Nevarnost je bila velika, da se udere strop nad gorečim lokalom ali se razširi ogenj na bližnje skladišče trgovca Srimza. Požarna bramba je nemudoma in požrtvovalno začela krotiti ognjeno silo, in v kratkem času se ji je posrečilo omejiti požar. Ogenj je napravil zlasti v črevljarski delavnici veliko škodo. Za pogorela, Gobeca, so se pričeli takoj nabirati denarni prispevki.

— **Šoštanj.** V četrtek se je pripeljalo semkaj kakih 50 častnikov c. in kr. štabne šole iz Zagreba, med njimi en general in veliko višjih štabnih častnikov. Tu so ostali samo eno noč in odpotovali na Koroško. Cilj njihovega potovanja je — trdnjava Naborjet na avstrijsko-italijanski meji, kamor so šli skozi Ljubljano.

— **Državnozborska volitev za Maribor.** Socialni demokratje so postavili za kandidata graškega občinskega svetnika Jul. Hilarija, ki je že pri zadnji deželnozborski volitvi v Mariboru kandidiral in — propal.

— **Brezobrestno posojilo za spodnještajerske vinogradnike,** in sicer v znesku 400.000 kron, se je te dni določilo. Od te svote odpade na ptujski okraj 132.200 K.

— **Nova železnica Ormož-Ljutomer.** Železniško ministrstvo je dovolilo inženjerju Legrosu v Ormožu, da začne s predpripravami za zgradbo ozkotirne železnice od Ormoža preko Ivan-kovcev v Ljutomer.

— **Nestrpnost mariborski mestni očetje.** Najrazboritejši med njimi so seveda renegati, kakor dr. Orozel, kojega oče je bil še zavežen Slovenec. Ta dr. Orozel je v zadnji seji občinskega sveta ogorčeno protestiral, da pošilja meščanom davkarija dvojezične tiskovine, češ, kaj takega je proti značaju „nemškega“ Maribora. Občinski svet je sklenil protest ter pisal grofu Attems, da naroči podrejenim uradnikom, da pošiljajo Mariborčanom le nemške tiskovine. — Tudi ta čin tevtonske nestrpnosti naj bi zbudil slovenske zastope in korporacije k enakemu koraku. Proč z dvojezičnimi tiskovinami! Nemcem nemške, Slovencem slovenske!

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** je razposlala te dni vsem slovenskim društvom poziv, v katerem prosi, da sklenejo kolekovati vse svoje listine, pisma in dopise z narodnim kolekom, ki je v korist družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, in da rabijo le-ta kolek pri vstopnicah na vse zabavne priredbe, veselice, koncerte, besede in dr. Vodstvo prosi najizdatnejše podpore pri razširjanju novega dvavinarskega koleka vseh onih, ki jim je naša šolska družba pri srcu. Ta mala denarna žrtev donese Slovencem pač obilega sadu.

— **Za „Družbo sv. Cirila in Metoda“.** Glas iz občinstva: „Domovina“ nas vedno opominja na dolžnosti nasproti „Družbi sv. Cirila in Metoda“. Žal se le malokdo resno zaveda svoje dolžnosti, in opomini časopisov so le bob ob steno. Saj ne bi bilo potreba opominov, ako bi naše razumnostvo resno in trezno mislilo. — V vsaki narodni gostilni stoji — ali bi imel stati — nabiralnik za „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Naša inteligenca v mestih, trgih in na deželi pokadi precej smodk in papirosk. Ako je vže naša inteligenca tako razvajena, da se ne more vzdržati te strasti, naj se še privadi druge strasti, da vsakokrat, kedar si prižge smodko ali papirosko z vžgalico nabiralnika „Družbe sv. Cirila in Metoda“, vrže v nabiralnik 1—2 v „Mal položaj dar domu na altar“. Na ta način bi se nabralo veliko denarja. Narodni kolek bi moral biti na vsaki razglednici, ker pošiljatev razglednic velja kot šport. Podružnice bi imele drugače delovati, ne le dremati, včasih pa še občni zbor zaspati. — Izza mladih mojih let mi je še vedno v spominu, ko je prišel k mojim staršem župan in občinski sluga pobirat za „Matici lidu“; sprejel je vsak dar. Mi otroci smo izpraznili naše pušice, hlapec in dekla sta privlekla iz podstrešja vsak 5 desetec in tako je vas s 1300 prebivalci podarila „Matici“ 1400 K. Nikomur iz gospodov županov niti na misel še ne pride, da bi šel pobirat za slovensko mladino, akoravno ga uporablja politična oblast pogostokrat kot birača, je torej pobiranja vaje. Naše dame bi veliko pripomogle k razvoju „Družbe sv. Cirila in Metoda“ ako bi le hotele. Poljske dame so v burnem času predale ves okras, poročne prstane, svilo in pohištvo in denar so darovale za nakup orožja za svobodo svojega naroda. Ako pa bi hotele naše Slovenke „veliko modo“ nekoliko prezirati,

prihranile bi s tem veliko in tako bi pomagale lahko „Družbi sv. Cirila in Metoda“ vzgojevat našo od usode teptano mladino; to bi bil potem najlepši okras našim dičnim damam.

— **Rečica.** Naši rojaki v Milwanke (Amerika) so za nakup nove društvene zastave prostovoljne požarne brambe v Rečici, ki se namerava prihodnje leto ob priliki 25letnice obstanka društva blagosloviti, poslali 120 kron prispevkov, kar je vse hvalevreden, domoljuben čin. Bog jih živi!

— **Brežiški tajerber** je imel letos smolo. Svoj „Ausflug“, prav nedolžno veselje, je moral prirediti za Savo v Vrbini, kajti lansko leto so Čateški fantje hajlajoče fajerberje zapodili v beg. V Vrbino zahajajo le krave in za vprego neopeljivi voli na pašo, tam je bil torej primeren prostor za „frankfurterco“ in nje častilce. Proti večeru, dne 4. t. m. se je vračala vsa uniformirana družba z godbo in frankfurterco skozi mesto hajlajoč, v ono nemško gostilno, kjer dela luč „pu“. V „kozjanskih hribih“ porojen „nemški“ brivec Pajdaš, pozabivši si osnažiti zobe od „ričeta“, se še vedno bojujejo z nemščino. — Zmagal pa je ne bo; zabaval je pri izletu otroke. Ko pa se je nekoliko fantov na „Heu“ z „Živijo“ odzvalo, skakal je ta „otročji bavitelj“, ko besen. Ko se mu ni posrečilo „pretepa provocirati“, izpodtika se sedaj v „Tagblattu“ v trezno in objektivno mislečega „češkega kancelista“, ki je razburjene fante pomiril. Seveda od neumnosti se ne sme zahtevati kaj pametnega. Značilno je za celo stvar, da je po izletu nekoliko mož izstopilo iz požarne brambe. Častilcu Tagblatta pa svetujemo, da pustijo „Narodni dom“ lepo na miru, kajti ni dobro s „pegasto vestjo“ zaletavati se v poštene ljudi.

— **Brežiško veteransko društvo** je hotelo o Binkošti razviti svojo društveno zastavo; moralo pa je slavnost na nedoločen čas odložiti, ker niso slavne oblasti še dotične prošnje tega rodoljubnega društva rešile.

— **Kopališče v Laškem trgu** se je pokazalo pravično tudi Slovencem. Uvažujoč, da stoji sredi slovenskega ozemlja je njega lastnik g. Gunkel že opetovano izjavil, da mu je čez vse zopna ultranemška politika laških nemčurjev, ter je to svojo izjavo potrdil tudi z razobešenjem dvojezičnega napisa. Ta pojav pravičnega nastopanja tako proti Slovencem kot proti drugim narodnostim jemljemo Slovenci z zadoščenjem naznanje in bomo svoje posledice iz tega izvajali. Pozivljamo vse bližnje in daljne rojake, ki se hočejo v popolnoma nepristranskem kopališču zdraviti in zabavati, da se obrnejo na kopališče v Laškem trgu, kjer so postreženi tudi v slovenskem jeziku, in kjer so varni pred vsakim izzivanjem. — Godba obstoječa iz konzervatoristov Rusov in Čehov igra izborna.

— **Na Stranica** nam je napravil g. Ivan Rebek iz Celja tako potrebni vodovod, za katerega se je tukajšnja šola že dolgo borila. Reči moramo, da je g. Rebek to napravo prav po ceni, točno in natančno izvršil. Zato ga v ti stroki vsakemu toplo priporočamo in svarimo pred nadežnimi agenti, kateri premnogokrat opehajo poštene ljudi. Napravil nam je tudi strelovod na šolo v našo popolno zadovoljnost.

— **Ruše.** Saj veste, če se struno preveč napenja, da poč. Če pa preveč kriči, postane hripav! Hripavi so postali naši tevtoni, ki so pri vsaki priliki, v gostilni pri Tišlerju klicali na vsa usta: „Heil u. Sieg. den Windischen Strick“. Prevrnil se jim je lonec, napolnjen nemške kulture, pri kojem so si Nemci in nemčurji mazali svoja kosmata grla! Tem vsiljencem, pa sedaj na mestu gostilničarja odgovarja: Gomiunukova do brava! Previdnost, kje hodiš, zdaj te potrebujejo?!

— **Glas občinstva iz Trbovelj!** Kako silno je treba paziti na snago v takih krajih, posebno, kjer prebiva na stotine ljudstva liki slanikom — kakor je to slučaj po rudarskih hišah v Trbovljah — ni menda potrebno posebej povdarjati. Čudno se nam le zdi, da naš okrajni zdravnik g. Kepa, ki vendar vse iztakne, še ni hodil na Vodah za rudarskimi hišami vulgo „Na njivi“. Vprašamo ga samo, če on odobrava, da vse stranke štirih velikanskih hiš po več sto rudarjev z bolnimi otroci nalezljivih boleznih mečejo vse smeti in ostanke na velik kup tik potoka, kjer vsak dan hodi po več sto ljudi? Seveda pljuvati po cestah in javnih prostorih je strogo prepovedano, da se pa otroci, kokoši in prašiči valjajo po tistih smetiščih in kupih, polnih strupenih bacilov, ki kužijo zrak daleč naokrog, tega seveda ne vidi sicer bistro oko za ljudsko zdravje vnetega okrajnega zdravnika. Menda se ne bode rudokopski gospodi preveč zameril, če bi zahteval, da bi se dale sezidati velike jame za smeti, kamor bi se metala vsa ta strahovita nesnaga in se varno pokrivala. Za danes samo to, drugič več takih „malenkosti“, ki pa imajo lahko velike posledice. Posebno ob tem vročem poletnem času. Pričakujemo reda v tej kočljivi zadevi! Več opazovalcev.

— **Iz Ljutomera.** Odvetnik dr. Namestnik je umrl. Bil je iz poštene slovenske hiše, doma pri sv. Duhu na Ostrem vrhu, a postal je odpadnik in kot tak se je v Ljutomeru pred več

leti nastanil. V začetku je bil sam odvetnik in se mu je dobro godilo. Slovenci sami so bili prisiljeni zatekati se k njemu. Plačeval jih je s tem, da je pri občini in pri nemški šoli pošteno agitiral za Nemce; njegova žena je bila najhujša agitatorka. Prišli so drugi časi. Prišel je slovenski odvetnik, in naše ljudstvo je zapustilo dr. Namestnika. Nič niso pomagale nemčurske agitacije, okrajni sodniki in „Stajerčevi“ privrženci. Nemški odvetnik je prišel v ubožstvo. Ko pa je mož ležal enkrat na mrtvaškem odru, ga ni bilo Nemca, ki bi se malo brigal za njegovo familio, notar Turn je odklonil vsako občevanje s pokojnikovo vdovo. — Tako plačujejo Nemci.

— **Umor in poizkušen umor.** V Gradcu je v petek ustrelil skladiščnik v trgovini z žitom „Bratje Latzer“ solastnika židovske trgovine Rudolfa Latzerja. Ko je hotel ustreliti še drugega lastnika Adolfa Latzerja, je odrekel mehanizem in napadalca so aretirali. Vzrok strašnega dejanja je, ker sta brata Latzer Maierja odpustila, dasi se je njihova obdolžitev, da je nepošten, izkazala kot popolnoma neresnična. Maier se je poročil še-le zadnji predpust.

— **Zadolženi Maribor.** Maribor ima dolgov: 7.869.195 K 89 vin., torej skoro 8 milijonov kron. To je velikanska vsota! Naj bi se rajši gospodje brigali za občinsko gospodarstvo in tuhtali, kako ga bodo zboljšali, namesto da pri svojih sejah kujejo same naklepe proti slovenskemu jeziku in narodu.

— **Ženica prvokrat na železnici.** Neka stara ženica iz št. Petra pri Mariboru se je te dni prvokrat peljala po železnici na božjo pot k Mariji Novi Štiti. Pred postajo, na kateri je imela izstopiti, ji je dejala neka ženska, da mora takoj izstopiti. Ženica, ki se nikdar ni vozila z železnico, je to dobesedno razumela in je mislila, da lahko izstopi tudi iz vlaka, ki vozi naprej. Ženska je kar skočila z vlaka in obležala nevarno ranjena na tiru.

— **Na podlagi § 19 tisk. zak.** blagovolite sprejeti na članek priobčen v Vašem listu z dne 30. maja 1905 šte. 42 pod naslovom: „Kričeče sodne razmere na Koroškem“ v prvo ali drugo prihodnjo številko na istem mestu in z istimi črkami sledeči uradni popravek: „Ni res, da sta dve priči radi tega, ker kot priči nista hoteli izpovedati, bili takoj kot soobtoženca pozvani pred preiskovalnega sodnika v Celovec, res je temveč, da se je proti istima na predlog zasebnih tožnikov uvedla preiskava radi pregreška proti varnosti časti in da sta na podlagi tozadevnega sodnega sklepa bila pozvana in zaslišana kot soobtoženca.“

C. kr. predsedništvo deželne sodnije v Celovcu, dne 8. junija 1905.

— **Sv. Peter nad Laškim.** Dne 6. junija je napravilo učiteljstvo šole v št. Petru nad Laškim s šolarji na Svetino pri Celju izlet, kateri se je razmeroma kaj dobro obnesel. Da pa je bilo mogoče šolarje tudi povoljno pogostiti, imamo se v prvi vrsti zahvaliti nekaterim volec. gospodom in gospem iz Laškega, kateri so prišli tukajšnjemu šol. vodstvu in krajn. šol. svetu v ta namen s precejšnjimi denarnimi prispevki na pomoč. Vsem vrlim darovalcem torej stoteri Bog plačaj! Istotako bodi tudi srčna hvala g. katehetu, ki se ni ustrašil dolgega pota ter prihitel na prijazni hrib, da je služil šolarsko sveto mašo — prvo, kar obstoji rečka šola — ter tako pomagal k izpolnitvi izleta.

Šolsko vodstvo in krajni šolski svet št. Peter-Reka nad Laškim, 7. junija.

— **Iz Drave** so potegnili mrtvo truplo hčere posestnika Brudermana iz Marenberga.

— **Podružnica „Slovenskega čebelarkega društva“ za Spodnje Štajersko v št. Jurji ob juž. žel.** priredi 18. junija t. l. čebelarski shod s poučnim tečajem v Slivnici. Poučevala bosta čeb. učiteljja gg. Jurančič in Kurbus od 9.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldan. Predpoldanski pouk je večinoma namenjen začetnikom. Kdor želi pojasniti glede pota in dohoda naj se obrne do g. nadučitelja Kurbusa v Slivnici, kateri bode preskrbel spremstvo, oziroma vozove; tudi radi obeda se je pri njem oglasiti. Vse čebelarje in prijatelje čebele in čebelarjev vabi na prijazno Slivnico odbor.

— **Slovenska šola v Trstu.** Po razsodbi upravnega sodišča na Dunaju in odloku naučnega ministrstva, je 3. t. m. razpravljala na mestnem magistratu poizvedovalna komisija, ki ima nalogo, da razvidi, so li okoličanske šole prikladne za slovensko mestno deco. Razpravi je prisostvoval dr. Gregorin in je dokazal, da razmere v mestu onemogočujejo mnogobrojnim slovenskim otrokom pohajanje okoličanskih šol, ki so tudi z ozirom na prostore in učni načrt nedostatne. Šolski nadzornik g. Nederman je podpiral izjave dr. Gregorina in pristavil, da je v Trstu potrebna slovenska šola tudi iz pedagoško-moralnega stališča. V obče je bila razprava komisije resna in stvarna in tako je sedaj odvisno zgolj od namestništva, ali ustreže slovenski zahtevi ali ne.

— **Prešernov in cesarjev spomenik v Ljubljani.** Pretečeni teden se je vršila v Ljub-

ljani strokovnjaška enketa, ki je imela določiti, kje se naj postavi spomenika slovenskemu pesniku-prvaku, Prešernu, in cesarju v zahvalo za obisk po ljubljanskem potresu. Sklepa te enquete je občinski svet po burni debati odobril. Določeno je, da se postavi Prešernov spomenik na Marijinem trgu, tik frančiškanske cerkve, cesarjev pa pred novo justično palačo.

— **Slovenski pisatelj, Janez Trdina**, je praznoval dne 28. maja skromno in tiho v naj-ožjem krogu svojo 75letnico. Dandanes je sicer star po letih, a mlad po duhu in orje še vedno literarno njivo. Njegove „Bajke in povesti“ so biseri v naši knjižnici. Vrh tega je bil Trdina in je vedno Slovan, ognjevit, značajan, kremen-mož, zato ni mogel strpeti v državni službi — bil je profesor — in je po parletnem službovanju stopil v pokoj. Od tedaj živi mirno v svojem Tusculu, v Novem mestu.

— **Nemška pobesnelost in vlada**. Vsled nečutenih dogodkov v slovenski vasi, Domžale na Kranjskem, kjer so Nemci pod zaščito in varstvom orožnikov kamenjali ter streljali na Slovence, kjer so c. kr. orožniki bili s kopiti Slovence ter streljali nanje kot na pse, je avstrijsko-pruska vlada in njeni črno-žolto-rdeči uradniki začeli poizvedovati, kateri Slovenci so se o pri-liki izgrediv mudili v vasi. Orožniki hodijo po hišah ter zaslišujejo ljudi na ukaz c. kr. deželne vlade kranjske, da bi mogla Slovence vrhu vseh razžalitev in smrtnih poškodb še kaznovati ter vreči v ječo! Kako drugače pa postopa vlada z Nemci! Na Dunaju, kjer živi 300.000 Čehov, so hoteli ti zadnji čas prirediti Sokolovo slavnost, in sicer prav na tistem brez javnih nastopov in sprevedov, a vlada jim je to prepovedala, češ, da bi bila tale slavnost za dunajske Nemce izziva-joča. V Domžalah pa, kjer se nahaja le par nemških naselencev, par nemških tovarnarjev, ki so se prišli na Slovensko okoriščati, je tem nemškim priklatlencem vse dovoljeno in smejo uga-njati, kar se jim ljubi.

— **Za „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“** je odboru izročil gospod Milan Leustek, lekarnar v Ljubljani 20 K, ter obljubil, da bo društvo podpiral s to svoto vsako leto. Društvo se zahvaljuje g. Leusteku kar najiskrenejše za ta plemeniti čin in izraža nado, da bodo lepemu njegovemu zgledu sledili tudi drugi premožni Slovenci. Ako bi v tem oziru storili vsi zavedni premožnejši Slovenci svojo dolžnost, bi bilo „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ kmalu v položaji, da bi iz svojih sredstev podpiralo podpore potrebne pisatelje in bi ne bilo treba šele prositi darov, kakor sedaj za bednega pisatelja Podravskega! Društvo je nesporno eminentne važnosti, zato se vnovič obračamo na vse slovenske rodoljube in korpo-racije, da jo podpirajo po svojih močeh. Naj bi ne bilo nobenega zavednega premožnega Slovenca, ki bi ne bil ustanovnik tega društva! Zlasti apelujemo na naše denarne zavode, da se z izdatnimi darovi naj spominjajo „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“ uvažujoč zlasti okolnost, da so baš časnikarji mnogo pri-pomogli k temu, da so se naši denarni zavodi tako lepo razvili. V zgled naj jim bo „Ljubljan-ska kreditna banka“. Te dni bo odbor pričel raz-pošiljati po Slovenskem vabila za pristop k dru-štvu. Prosimo vse, ki bodo prejeli vabila, da pošljejo na priloženih čekih svoje prispevke. Vsaka svota se bo hvaležno sprejela, podporniki pa se bodo objavili po listih.

— **„Slovenske Matice“** CXXXIX. odborova seja se vrši v Ljubljani, v ponedeljek, dne 19. rožnika t. l. ob petih popoldne v društveni pisarni.

Narodno-gosp. novice.

Sveža zelena krma za prasce.

V vročem poletnem času se posebno pripo-roča dajati prascem sveže hrane, ako živad nima prilike je dobiti na paši. Takšna hrana živalim nikakor ne škoduje, temuč jim le pospešuje pre-bavljanje in krepča zdravje. Daje se lahko živalim plemenskim, kakor tudi pitancem. Vendar treba opomniti, da vsaka vrsta trav ne velja, ker mnoge so grenke, da jih živad ne mara, druge trde, nekatere morda celo strupene. Najboljša zelena krma je pač mlada detelja, navadna trava „trat-nica“ pri nas imenovana, nalašč zato vsejana rž ali oves in druge sladke travne vrste. Opomniti je pač treba, da se takšna krma daje živalim le sveža, torej novo nakošena. Najboljše je nakositi jo zjutraj še ob hladu, shraniti doma na hladno mesto, da ne zvene. Nakosi se je pa naj le samo toliko, kolikor se je za tisti dan potrebuje, ne več, da ne bi ovenela in se okisala.

Pomniti pa je tudi, da sama zelena hrana ne velja za živali, temuč vsaj eden ali dvakrat na dan se ji mora dati tudi skuhan in gorke hrane. Tudi se morajo vselej korita lepo osnažiti, da kakšni ostanki ondi ne gnijejo in smrdijo. Takšen smrad v hlevu živalim škoduje in lahko povzroča bolezen. Sicer pa pravilna poraba ze-lene krme zraven druge, kuhane živali kaj dobro služi.

Koprive — krma za živino.

„Moje gospodarstvo“ — tako piše nek sku-šen kmet, — „leži v obližju gozda, kjer koprive v veliki množini rastejo. Po več let že dajem svoji živini, posebno še prascem — koprive, pa morem trditi iz skušnje, da je ta krma še skoraj boljša od vsake druge.

O resničnosti te trditve se ne da dvomiti. Preiskava te rastline priča, da obsega kopriva v sebi mnogo redilnih snovij za živino, česar so se posebno ubogi ljudje že marsikje prepričali, ko so v sili svojo živino s koprivami hranili. V pri-meri z drugimi rastlinami obsegajo:

	bilkovin,	maščobe,	drugih snovij.
Posušene koprive	18'3	7'7	48'7
Travnisko seno	9'7	2'5	67'7
Otava	11'7	3'1	64'3
Detelja suha	14'6	3'3	59'4
Bela detelja suha	14'5	3'5	59'5

Iz tega pregleda se razvidi, da imajo po-sušene koprive prednost pred drugim senom. Obsegajo namreč skoraj dvakrat več bilkovin in trikrat več maščobe, nego navadno travniško seno. Škoda je torej, da se jih vsled pikanja ljudje marsikje tako izogibajo, jih zaničujejo in zanemarjajo. Saj jih vendar ni treba prijemati z golimi rokami, temuč nalašč v ta namen se lahko oborožimo s trdnimi rokavicami.

Politični pregled.

— **Avstrijska justica**. Vedno in vedno moramo povdarjati, da se meri v Avstriji z dvojno mero, in da je velika laž golčanje avstrijske vlade o enakopravnosti vseh narodov. „Pravica je temelj držav“ imajo zapisano na cesarskem dvoru na Dunaju, a to stoji v kričečem nasprotstvu z na-činom avstrijskega vladanja. Zgodovinska nesreča Habsburžanov je, da so bili vsikdar žrtev tujih vplivov. Dvorna kamarila, ki se je rekrutirala iz salonskih generalov in podkupljene birokracije in je bila vedno ljuba sovražnica Slovanom, je cesarja popolnoma oslepila, da vidi le to, kar hoče ta kamarila. Ta kamarila vlada na dvoru skoro ne-omejeno in vpliva odločilno na notranjo, kakor tudi na zunanjo državno politiko. Vsakdo ve, na kaj merijo stremjenja Nemcev, Madjarov in Ita-lijanov. Vsakdo, ki ni udarjen s politično slepoto, ve, da ti narodi ne morejo biti državo vzdržujoči elementi, in da bi bili edina zaslomba državi in dinastiji Slovani, ki se pa sedaj zatirajo in ka-tere sedaj celo najvišji krogi pehajo od sebe. Slovane se res hoče odtujiti državi in dinastiji, na to kažejo vse okoliščine. Pravo pohujšanje v tem oziru mora provzročiti proces tržaških ir-rendentistov, ki se je pravkar završil na Dunaju. V Avstriji imamo dvojno pravico — za privilegirane in za neprivilegirane narode, v blaženi naši Avstriji imamo kabinetno justico, ki meri z dvojno mero in deli pravico Nemcem in Itali-janom drugače nego pa Slovanom!

— **Državni zbor na Dunaju** začne dne 14. t. m. zopet zborovati. V prvi seji predloži mini-strski svet zbornici trgovinsko pogodbo z Nemčijo.

— **Na Ogrskem** postajajo razmere vedno nevarnejše. Kralj in večina poslancev si stoje bolj in bolj sovražno nasproti. Kralj ne more najti človeka, ki bi v teh razmerah mogel biti ministrski predsednik, kajti zbornica bi bila proti njemu, če je ne zadovolji z madjarskim povelje-valnim jezikom v armadi. Letos niso potrdili novih vojakov, rezervisti morajo zato v večji meri na vaje. Zastavo nekega pešpolka so zlomili in vrgli cesarskega orla v gnojnico. Sedaj groze Ogri, da ne bodo plačali ni vinarja več za armado, da tudi nobeden madjarski uradnik na pošti, železnici, na sodniji in drugod ne bo opravljal službe, ako bi se hotelo kaj doseči proti Madja-rom s silo. Tako se razmere postrujejo, nihče se ne upa napraviti odločilnih korakov.

— **Boj na Balkanu**. Prošli teden je divjal na turško-črnogorski meji boj med Črnogorci, katere je pomnožila raja iz bližnjih turških vasi, ter mohamedanci. Skupno število mož, ki so v boju, se ceni na 2000. Dve turški stotniji, kateri sta prišli na bojišče, so Črnogorci obkolili.

— **Norveška in Švedska**. Na polotoku, kateri zapira baltičsko morje ste dosedaj skupno pod enega kralja Oskarja II. spadali dve državi Norveška in Švedska. Ta zveza traja od Napoleonove dobe, ko je namreč Bernadotte, bivši Napoleonov general stopil na vladno kraljevine Švedske in potem tudi Norveško k tej pritegnil. Ta teden pa je državni zbor norveški kratko malo pro-glasil, da je kralj Oskar pahujen z prestola in da je vsaka zveza med Norveško in Švedsko razdrta. Vojska in mornarica ste bili tudi dosedaj ločeni, zato je tako nagel preobrat bil mogoč. Seveda so na to največ uplivali gospodarski in trgovinski interesi. Norveška ima namreč odprto obal na Oceanu in trguje z bližnjimi obalmi in Ameriko, kar dobro nosi, zato se tudi hoče deliti, ker se skupni državni stroški pokrivajo iz pri-hodkov, katere je v večini pokrivala Norveška, ker ima bolj razvito trgovino in tudi obrt. — Iz vse Norveške prihajajo vladi in stortingu brzo-javke, ki pritrujejo ločitvi. Večina občinskih, od-borov je sklenila adresse. — Švedska vlada je

pozvala norveške diplomate v inozemstvu, naj odlože svoja mesta. Švedskim vladnim krogom je baje zajamčeno, da vevlastine namera-vajo priznati Norvežanom samostoj-nosti.

Rusko-japonska vojna.

V Manilo so se rešile tri poškodovane ruske vojne ladje. Mnogo vojakov je ranjenih. Častniki potrjujejo, da so Japonci rabili podmorske čolne. — Rusi so zgubili pri Čušimi 14.100 mož, ki so utonili, 4600 je ranjenih, 3000 njetih. — Dve japonski ladji sta po bitki iskali potapljačoe vo-jake ter rešili več ko 600 mož. — Rusi hočejo v treh letih zgraditi novo brodovje. — General Linevič piše, da ima pogum in upanje, da zmaga v Mandžuriji; vendar je vsled ruskega poraza na morju naročil, naj se umikajo z vojaškimi zalogami. Japonci so v Mandžuriji zasedli Omoso na poti od Kirina proti Vladivostoku. — V proslavo To-gove zmage postavijo Japonci velikansk svetilnik, ki bo svetil 130 km daleč.

Poročilo japonskega pomorskega čast-nika o bitki.

Dopisnik londonskega „Daily Telegrapha“ v Saseho poroča nastopno: Poveljnik neke ja-ponske torpedovke pripoveduje, da je bilo morje za časa pomorske bitke v korejskem prelivu zelo viharo. Tisoče granat, ki sta si jih izmenjali obe floti, so nudile prizor, kakor da bi na stotine metrov daljave švigal po zraku ognjeni plamen. Moštvo vseh ladij je močila morska voda, ki je silila na ladje. Morska voda je šla v oči, da niso skoraj ničesar videli. In to je trajalo celih 12 ur. Toda vojaki so si brisali obraz z rutami ter so odhajali zopet na svoje delo. Mnogim se je olupila koža na nosu, na licih in okoli oči. Bojni signali so vihrali na naših glavnih jarborih, sredi med oblaki dima. Topovi so neprestano gromeli. Vojaki so si tolažili glad s tem, da so grizli trd biskot. Ni možno podrobno opisati vseh grozot te po-morske bitke.

Mandžursko bojišče. General Linevič se pomiče proti jugu in je prodril že v dolino reke Ho. Ruska armada razvija podvojeno živah-nost in sodi se, da prične v najkrajšem času z odločno ofenzivo.

Raznoterosti.

— **Doba, zmožna za zakon**. O tem pred-metu so izdale pred kratkim zanimivo mnenje curiške zdravnice glede deklic. Po njihovem mnenju ni samo iz etičnih, moralčnih in narodno gospodarskih, ampak tudi iz zdravstvenega sta-lišča zavreči zakon pred končanim 18 letom. Celu pri dvajsetih letih ni še v našem podnebj in današnjem času telo popolno razvito. Velika malo-krvnost, pljučna obolenja, prezgodnje starjenje in slabo potomstvo so navadno posledice prezgod-njega zakona.

— **Po domače vlada** občinski svet svojo občino tam nekje na Badenskem. Po nespisanem poslovníku mora plačati vsak ud občinskega sveta, ki zamudi eno sejo, za kazen sodček piva; vsled tega pravijo, da slavni svet nikdar ne trpi žeje. Ker pa v ondodni okolici proizvaja pivo državna pivovarna, tak odbornik dela le za državno blagajno mnogo. Okrog tisoč duš broječa občina je menda zelo zadovoljna s svojimi odborniki. Ko se razdeljujejo vloge, t. j. ko so volitve, se vsem volilecem dobro godi. Pravijo, da ni takrat noben lačen, še manj pa žejen.

— **Ptič-pajak**. Tega čudnega ptica so sedaj prvič prinesli v Evropo in sicer ga je dobil zo-loški muzej v Londonu. Ptič-pajak lovi male ptice v svoje mreže kakor pajek muhe. Njegove mreže so nenavadno močne in debele, tako da se jih boje celo potniki v južnoameriških šumah. Marsikateri jahač in pešec si je ob mrežah že ranil lice, ako je nepričakovano zadel ob nje. Ptič-pajkarji so gnusne prikazni. Telo jim je tri palce dolgo velikosti kokošjega jajca, a noge imajo poraščene z gosto dlako.

— **Ameriško veleposestvo**. Leta 1850. je odšel v Ameriko mesarski pomočnik Miller. Sreča mu je bila posebno mila. Zakaj danes ima 14,539.200 oralov zemlje. Njegovo posestvo je potemtakem dvakrat večje kot Švica, Danska in Grčija.

— **40 kron honorarja na minuto**. Iz Lon-dona se poroča: Mis Vesta Tilley, operna pevka je plačana za vsako minuto s 40 K. Poje namreč v treh gledališčih. Ker nastopi vsak dan po dvakrat in poje približno po 20 minut, tedaj znaša njen zaslužek koncem tedna čez 10.000 K. Gostovanje se prične 30. aprila 1906. Plačana je samo za čas, v katerem poje. Pokloni in drugo se odračuna.

Javna zahvala!

Načelstvo podpisanega društva si usoja tem potom iz-reči vsem, ki so se dne 4. t. m. od blizu in daleč blagohotno naše dvajsetletnice tako mnogobrojno udeležili in s tem na novo društvo duševno in gmotno podprli, najiskrenejšo za-hvalo. Zlasti se še posebno zahvali došlim bratskim društvom in dičnemu Zveznemu načelniku, g. Širci, kateri nas je s svojo okrog 250 vrlih mož broječo armado počastil.

Na pomoč!

Prostovoljna požarna bramba na Vranskem, dne 9. junija 1905

Loterijske številke.

Trst, dne 10. junija 1905: 79, 33, 87, 82, 13.
Line, " " " " 29, 9, 87, 7, 11.

Učenka

zmožna slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi s primerno šolsko izobrazbo **se sprejme** pod ugodnimi pogoji. Vstop takoj ali najdalje 19. junija t. l.

Vpraša se pod „K 20“ poste restante ŠOŠTANJ.

Kupujte narodni kolek!

Pri vseh vlogah je navesti nastopno opravilno številko.
A IV. 231/5 (296) 1

Sklep.

C. kr. okrajno sodišče v Celju odd. IV kot zapuščinska oblast dovoli v zapuščinski zadevi po dne 2. maja 1905 na Teharjih št. 15 umrlem veleposestniku Josipu Pečnak na predlog testamentnih eksekutorjev prostovoljno javno dražbo onih v inventarskem zapisniku z dne 12. in 13. maja 1905 opr. št. AIV ^{231/5} popisanih in cenjenih pritliklin ali fundus instructus in pa premičnin in sicer pod B 4 fundus instructus cenjen na 869 K 28 h, pod B 5 druge premičnine cenjene na 762 K 17 h in B 6 dragocenosti cenjene na 66 K pod sledečimi pogoji:

§ 1.

Kot izklicna cena dotičnih reči, ki se smejo posamezno ali tudi več skupaj izklicati, ima veljati dotična cenilna vrednost, in se oddajo reči eventuelno tudi pod to vrednostjo največ ponudečemu.

§ 2.

Dotično skupilo je takoj položiti v roke gospoda dražbenega komisarja, ter se imajo izdražbene reči takoj prevzeti, ker se za tiste po prodaji ne jamči.

§ 3.

Tudi za kakovost izdražbene reči se ne jamči ter naj bode vsakterega izdražbitelja skrb, da se sam prepriča, v kakem stanu da je dotična reč.

§ 4.

Ker pa se je v zapuščinskih spisih od rajncega Josipa Pečnak našel inventar, v katerem so glede nekaterih reči opazke, da spadajo kot darilo ali volilo enemu in drugemu, in ker od strani testamentnih eksekutorjev in pa dedičev se te opazke ne pripoznajo veljavnim kot volila, — tedaj se sodnega komisarja gosp. c. kr. notarja Jurija Detiček iz Celja pooblašča, da glede tacihih izdražbenih reči skupilo sicer sprejema, vendar tudi še hrani in pridržuje te izdražbane reči, dokler postane sklep prav okrepjen, s katerim se izreka, da te opazke iz omenjenega inventarja ne veljajo kot volilo ali darilo.

§ 5.

Sodni komisar ima potem o izvršitvi poročati in dobljena skupila predložiti.

§ 6.

Dan za to dovoljeno javno dražbo določi se na

16. junija 1905 dopoldne ob 10. uri

in ako treba tudi še na 17. junija 1905 ob 10. uri dopoldne, ter se sme prodaja tudi v popoldanskih urah nadaljevati, in sicer na lici reči v Teharjih h. št. 15.

C. kr. okrajno sodišče v Celju
odd. IV, dne 8. junija 1905.

Dva učenca

za slikarsko in pleskarsko obrt sprejme pod ugodnimi pogoji takoj
(194) **Albin Paradiž** 3—2
slikarski mojster v CELJU.

Gospodična

ki je dobro izurjena v trgovini z mešanim blagom, se sprejme pod ugodnimi pogoji. —
Naslov pove upravništvo „Domovine“.
(295) 2—2

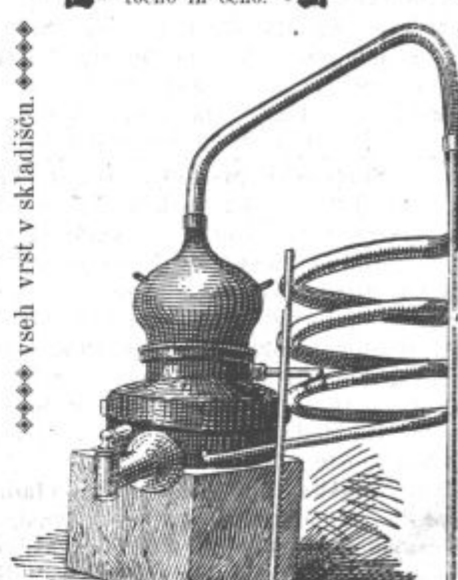
Orožniški upokojenec

oženjen, slovenščine in nemščine v besedi in pisavi zmožen, kot pisar pri svilogojstvu v službi, želi isto s kako primerno stalno službo premeniti.

Cenjene ponudbe pod naslov **Franjo Juvan**,
ZAGREB svilara. (292) 3—2

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetriy Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kaker za **vsakovrstno montiranje parnih kotlov**, za **parne stroje v barvarijah**, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. **paro- in vodovode v bakru in železu.**
(238) 50-10

Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje

priporoča:

TRAYERZE, železniške šinje CEMENT, cevi iz kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

posebno pa

peronospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje !

Kose, srpi in najboljši brusni kamni.
Mreže in trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

CENIK POLJEDELSKIH STROJEV JE IZŠEL.

Vizitnice priporoča „Zvezna tiskarna“.

Original SINGER
Man besichte die Fabrikmarke.
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birmo itd. so

Singerjevi šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezanja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) —19